

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.234/2012/6.szám

A Kúria a dr. Elek Zsolt ügyvéd /fél címe 1/ által képviselt /felperes címe/ felperesnek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága /alperes címe/ alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. szeptember 30. napján kelt 14.K.21.287/2011/10. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 14.K.21.287/2011/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.187.500 (azaz hárommillió-száznyolcvanhétezer-öttszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Dél-alföldi Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2010. március 10-től 31-ig terjedő időszakra általános forgalmi adó /áfa/ adónemben folytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzés eredményeként a 2010. december 1. napján kelt határozatával a felperes terhére 31.875.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, amelyet jogosulatlan igénylésnek minősített és kiutalását elutasította, kötelezve a felperest 15.937.000 Ft adóbírság megfizetésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2011. április 11. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, az adóbírság összegét 3.187.500 Ft-ban határozta meg, míg a további rendelkezéseket hatályában fenntartotta. Döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1.§ /7/ bekezdése, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 9.§ /1/ bekezdése, 55.§ /1/ bekezdése, 119.§ /1/ bekezdése, 120.§ a.) pontja, 127.§ /1/ bekezdés a.) pontja, 131.§ /1/ bekezdése alapján hozta meg.

Indokolása szerint adózó a vizsgált időszakra benyújtott áfa bevallása - az önrevízió figyelembe vételével - 25%-os kulcs alá tartozó belföldi termékbeszerzés után 127.500.000 Ft adóalappal 31.875.000 Ft előzetesen felszámított levonható áfát tartalmaz. Adózó vizsgált időszaki áfa analitikája szerint kizárólagos beszerzése a B.Kft.-től vásárolt nyergesvontatók voltak. A gazdasági esemény megtörténtének igazolására az adózó a 2010. március 29. napján megkötött adásvételi szerződéseket adta át az adóhatóságnak. A szerződések nem rendelkeztek a tehergépkocsinak a vevő birtokába bocsátása időpontjáról, a szerződő felek elismerték, hogy a vevő nem tekintette meg az árukat, tehát 2010. március 29-én azokat nem vette birtokba, amelyet azzal is indokoltak, hogy egy bérlő birtokában voltak külföldön. A járművek feletti rendelkezési jogot 2010. március végéig tehát az eladó gyakorolta, amelyet bizonyít, hogy a márciusi bérleti díjjal a bérlő még az eladóval számolt el.

Az elsőfokú hatóság az eladónál elrendelt kapcsolódó vizsgálatot lefolytatni nem tudta, mert a székhelyén nem volt elérhető.

Az alperes megállapította, hogy az elsőfokú hatóság figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy az adózó tulajdonosként való bejegyzése a gépjármű-nyilvántartásban 2010. június 9-én megtörtént, téves tehát az az álláspontja, hogy a szerződések színleltek lennének.

Az adózó által kiutalni kért összeg azonban jogosulatlan visszaigénylésnek minősül 2010. I. negyedévben, mert az adólevonási jog keletkezésének napja, vagyis jelen esetben az a nap, amikor az adózó először rendelkezett tulajdonosként az általa megvásárolt gépjárművekkel, 2010. március 31. napja után történt. Az adózó 2010. április 22-én az általa megvásárolt nyergesvontatók bérbeadásával rendelkezett először a gépjárművek feletti tulajdonjogával, azaz jelen esetben az adólevonási jog - amely az Áfa tv. 119.§ /1/ bekezdése szerint a teljesítéskor keletkezik - 2010. II. negyedévében, 2010. április 22. napján nyílt meg, így annak érvényesítése az Áfa tv. 127.§ szerinti számlára tekintettel, az adólevonás feltételeinek sérelme nélkül a vizsgált időszakra vonatkozóan nem tehető meg. Sem a számlák kiegyenlítése, sem a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelem benyújtása, sem a bérleti díjról kiállított számla teljesítése nem köthető a jelen ügyben vizsgált, és az adózó által az adólevonási jog keletkezéseként megjelölt 2010. I. negyedévi időszakhoz. Amennyiben az adózó a számlákat a tényleges teljesítésre figyelemmel kijavítja, úgy az adólevonás jogát a későbbi időszak vonatkozásában gyakorolhatja. Az alperes az eset összes körülményét mérlegelve csökkentette az adóbírság összegét.

A felperes keresetében a határozatok megváltoztatását, illetve hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a hatóság tényállás tisztázási, bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, meghozott döntései jogsértők. Előadta, hogy rendelkezésére

állt az ügylet teljesítését tanúsító számla, amelynek készhezvételével és a termékértékesítés ellenértékének megfizetésével az Áfa tv. 60.§ /1/ bekezdés a.) és b.) pontja, /2/ bekezdése alapján az adó áthárítása és megfizetése 2010. I. negyedévben megtörtént. A 2010. március 29-i átadás-átvételi jegyzőkönyvek, a 2010. március 29-i háromoldalú megállapodás az április havi bérleti díj rendezéséről, továbbá a gépjármű törzskönyvének adatai alátámasztják az I. negyedévi áfalevonás jogát. Az adásvételi szerződések is formális birtokba adást rögzítenek.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Álláspontja szerint figyelemmel a felperes által nem vitatott tényállásra, az alkalmazott jogszabályok alapján az adóhatóság helytállóan állapította meg, hogy az adózó 2010. I. negyedévben a tulajdonoskénti rendelkezési jogát a nyergesvontatókon nem gyakorolta, így ebben az időszakban az adó visszaigénylése nem volt jogoszerű.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206.§ /1/ bekezdését. Lényegében megismételte és fenntartotta a keresetében foglaltakat, az adóhatóság határozata sérti az Áfa tv. 60.§ /1/ bekezdés a.)-b.) pontjait, /2/ bekezdését, 119.§ /1/ bekezdését, 127.§-át, 131.§ /1/ bekezdését, 186.§-át, az Art. 170.§ /1/ bekezdését, 171.§ /1/-/2/ bekezdéseit.

Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság és az alperes helytállóan jelölték meg az Áfa tv-ben az adólevonási jog feltételeit szabályozó rendelkezéseket. Az Áfa tv. 9.§ /1/ bekezdése értelmében termék értékesítése: birtokba vehető dolog átengedése, amely az átvevőt tulajdonosként való rendelkezésre jogosítja, vagy bármely más, a birtokba vehető dolog szerzése szempontjából ilyen joghatást eredményező ügylet. Az adófizetési kötelezettséget annak a ténynek a bekövetkezése keletkezteti, amellyel az adóztatandó ügylet tényállásszerűen megvalósul (a továbbiakban: teljesítés) /Áfa tv. 55.§ /1/ bekezdés/. Abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet termék beszerzéséhez, szolgáltatás

igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany rá áthárított /Áfa tv. 120.§ a.) pont/. Az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon a 120.§ a.) pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla. Az adólevonási jog akkor keletkezik - ha e törvény másként nem rendelkezik -, amikor az előzetesen felszámított adónak [120. §] megfelelő fizetendő adót meg kell állapítani /Áfa tv. 119.§ /1/ bekezdés/.

Az elsőfokú bíróságnak állást kellett foglalnia abban a kérdésben, hogy a gépjárművásárláshoz kapcsolódó számlák az ellenőrzéskor a valóságnak megfelelően tartalmazták-e a teljesítés időpontját. A meglévő bizonyítékok értékelése alapján - az alperessel egyezően - azt állapította meg, hogy a perbeli termékértékesítések vonatkozásában az Áfa tv. szerinti teljesítés nem 2010. I. negyedévében történt, felperes a gépkocsikkal való rendelkezés jogát 2010. I. negyedévet követően gyakorolta.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem állapított meg.

A jogerős ítélet tényállása nem iratellenes, pontos és precíz. Az elsőfokú bíróság a perben biztosította a feleknek jogaik teljes körű gyakorlását. Megvizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványaikat, ily módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdése alapján a maguk összességében értékelte, és meggyőződése szerint bírálva állapította meg, hogy az alperes a teljesítés időpontját megfelelően határozta meg. Ennek következtében pedig az adóhatóság a jogkövetkezményekről jogszerűen rendelkezett, tájékoztatva az adózót arról is, hogy a számlákra alapítottan milyen cselekmények elvégzése esetén gyakorolhatja adólevonási jogát.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának határoznia nem kellett.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Legfelsőbb Bíróság az

illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2013. május 23.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó
bíró, Dr. Kárpáti Magdolna bíró**